

BERICHTEN

Kraansveld

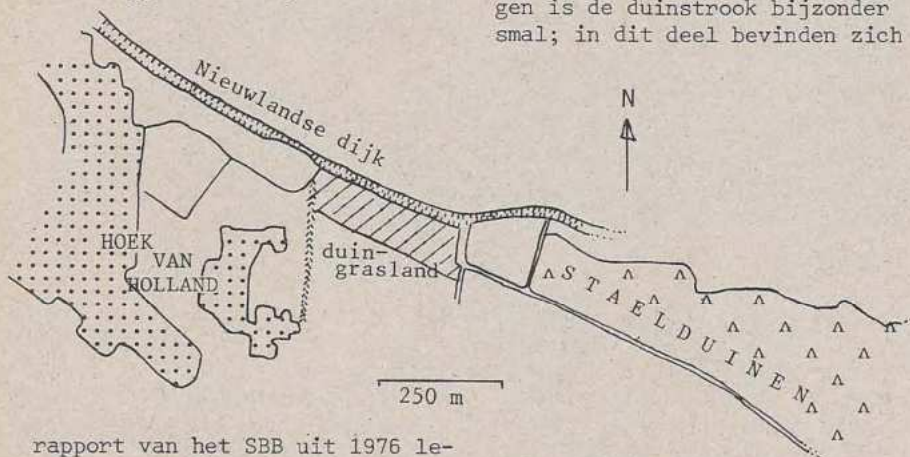
JL

Het Provinciaal Waterleidingbedrijf Noord Holland (PWN) is gestart met een inventarisatie van planten en vogels in het Kraansvlak. Dit duingebied ten zuiden van de Zeeweg naar Bloemendaal aan Zee en eerder bekend onder de naam 'duinen van Andriessen', is door de Provincie aangekocht om water te infiltreren ten behoeve van de drinkwaterwinning (zie DUIN 1/2). De bedoeling van de inventarisatie is om te onderzoeken welke de uit het oogpunt van natuurbehoud 'minst waardevolle' gebieden zijn. In deze gebieden zou infiltratie plaats kunnen vinden of ze zouden opengesteld kunnen worden voor recreatie. De meest waardevolle gebieden zouden op grond van de inventarisatie volledig ontzien kunnen worden.

Hoek van Holland

AS

Deze zomer is door de gemeente Rotterdam het ontwerpbestemmingsplan 'Hoek van Holland - Krimslot' ter inzage gelegd. Hierin wordt de bestemming "park en plantsoen" toegekend aan een stukje duingrasland ten zuiden van de Nieuwlandsedijk (zie bijgaand kaartje). In een

rapport van het SBB uit 1976 lezen we over dit terrein: 'Fraai golvend duingrasland dat intensief wordt beweide door paarden. Op de hogere gedeelten treft men enige soorten duinpaardebloem aan naast o.a. Muizenoor, Biggekruid, Thrincia, (...), Kruisdistel, Knolboterbloem,

(...), Gevlekte Rupsklaver, Rolklaver, e.a. Er broeden enige soorten weidevogels.'

Daarom, en omdat het grasland bezocht wordt door stootvogels en ('s winters) door veel Kramsvogels en Koperwieken, heeft Het Zuidhollands Landschap op 11 augustus j.l. een bezwaarschrift ingediend tegen bovengenoemde bestemming. Bovendien heeft zij bezwaar aangetekend tegen de voorgenomen aanleg van een weg over de de volle lengte van het duingraslandgebied. Hiervoor heeft het Z.L. overigens ook een aantal andere planologische en verkeerstechnische redenen: de betreffende weg is onnodig, ongewenst en nadelig voor de verkeersveiligheid.

puinweg Zoutelande

CK

Een groot deel van de Noordzeekust van Walcheren wordt beschermd door een duinstrook. Het spreekt vanzelf, dat deze duinen naast een waterkerende functie grote landschappelijke en natuurwetenschappelijke waarden hebben, die het nodig maken zeer voorzichtig er mee om te gaan. Niet iedereen vindt dit echter vanzelfsprekend; dit blijkt uit de aanleg van een puinweg in de duinen bij Zoutelande.

Tussen Zoutelande en Vlissingen is de duinstrook bijzonder smal; in dit deel bevinden zich

schap Walcheren een voor vrachtwagens geschikte puinweg aangelegd. Het Waterschap deed dit zonder vergunningen op grond van de Waterstaatswet 1900 en het bestemmingsplan Buitengebied van de gemeente Valkenisse, waarin de duinen tot natuurgebied waren bestemd.

Door brieven en statenvragen is de zaak aan het rollen gebracht, maar veel positiefs heeft dit niet opgeleverd. Het enige verheugende feit is de uitspraak van Gedeputeerde Staten dat zij de handelwijze van het Waterschap onaanvaardbaar acht. De aanleg is achteraf gelegaliseerd door het afgeven van vergunningen, waaraan weliswaar enkele voorwaarden zijn verbonden, maar die de kern van de zaak niet raken. De plannen van het VVV om de puinweg als wandelboulevard in gebruik te nemen zijn hiermee waarschijnlijk wel van de baan. Voor een ander deel, dat nog niet was aangelegd, zijn geen vergunningen verleend.

Al met al is het onvoorstelbaar, dat een beherende instantie als het Waterschap zo kortzichtig over de functie en de waarde van de duinen denkt en met voorbijgaan aan alle regels een dergelijke ingreep pleegt.

Solleveld

AS

De Haagse gemeenteraad heeft haar goedkeuring gehecht aan de plannen van de D.W.L. om in 1980 te beginnen met de levering van Maaswater aan de Westlandse Drinkwater Maatschappij (W.D.M.). Met dit water wil de WDM de waterwinning uitbreiden via 7½ miljoen m³ (in 1982) tot 20 miljoen (voor 2000). Voor de desastreuze gevolgen van dit plan voor het 'Solleveld' zij verwezen naar DUIN 1/2, pp 17 - 19.

100 liter per dag

JL

Onder de kop "Waar laten we die honderd liter per dag?" geeft het blad H₂O in het juli-nummer (1978) een samenvatting van een Engels onderzoek betreffende het huishoudelijk waterverbruik per persoon in twee steden die op twee schijnbaar

belangrijke punten verschillen:
- de oude badplaats Malvern in 500 bemeterde woningen
- de jonge industrieplaats Mansfield in 500 onbemeterde woningen.

Men zou a priori een groter verbruik in Mansfield verwachten, vooral gezien het feit dat de woningen onbemeterd zijn. Dit blijkt niet het geval te zijn! In Mansfield zien we wel naar verwachting een groter verbruik voornamelijk voor de was, maar dit wordt geheel gecompenseerd door meer tuin-sproeien in Malvern. In onderstaande tabel zijn de resultaten (in verkorte vorm) weergegeven:

watervverbruik	Malvern	Mansfield
	(liters per persoon per dag)	
toiletspoeling	31,8	33,5
bad en douche	16,8	17,0
wasmachine	7,6	9,3
wasjes met de hand	3,4	4,2
consumptie, wassen en overige	33,8	32,0
gras en tuin sproeien	3,5	1,4
auto wassen	0,4	0,6
totaal	97,7	98,2

Het onderzoek is te beperkt van opzet geweest om er een prognose op te baseren of om te zien in welke sektor de grootste toename zit. Wel zien we dat er ca. 1/3 deel van het drinkwater wordt verbruikt voor toiletspoeling. Gebruik van mindere kwaliteit water, b.v. uit een 2e leidingnet of een eventueel 2e gebruik van gebruikt bad/douche water voor toiletspoeling zou een aanzienlijke reductie in de drinkwaterbehoefte betekenen.

10-jarenplan

JL

De VEWIN (Vereniging van Exploitanten van Waterleidingbedrijven in Nederland) heeft onlangs een tienjarenplan voor de drinkwaterovorziening in Nederland uitgebracht*. Het plan moet gezien worden als een concretisering van het Structuurschema Drink- en Industrielwatervoorziening 1972 voor de middellange termijn. Het is tot stand gekomen in samenwerking met de waterleidingbedrijven, het planbureau van de VEWIN, het RID (Rijksinstituut voor de Drinkwatervoorziening), de provinciale planologische diensten en pro-

vinciale waterstaatsdiensten en is ter goedkeuring aan de minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne aangeboden.

De voornaamste uitkomsten van het tienjarenplan zijn:

- Een toename van de waterbehoefte van 1000 miljoen m³/j nu tot 1600 miljoen m³/j in 1990 (dit is een aanzienlijk lagere raming dan de 2300 miljoen m³/j voorzien in het Structuurschema '72).
- De grondwaterproductie zal toenemen van 858 miljoen m³/j in 1977 tot 1164 miljoen m³/j in 1990.
- De oppervlaktewaterwerken zullen uitgebreid worden van 415

tot 600 miljoen m³/j in 1990, waarvan ca. 100 miljoen uit duininfiltratie.

Opvallend in deze plannen is een reductie van 100 miljoen m³ in de aanwezige reservecapaciteit van 300 miljoen m³/jaar.

* voor dit bericht is gebruik gemaakt van samenvattingen in H₂O 11(1978) nr. 19

AKTIES

BERKHEIDE

AS

Het duingebied Berkheide heeft niet alleen ernstig te lijden van de gevolgen van de waterwinning, maar ook van de recreatie. Het Staatsbosbeheer, sinds 1-1-1977 eigenaar van het grootste gedeelte van Berkheide, heeft zich voorgenomen om de recreatie in betere banen te gaan leiden. De Werkgroep Berkheide heeft sinds 1974 alle ontwikkelingen op de voet gevolgd en daarover een nota gepubliceerd: 'Recreatie in Berkheide'. Hierin wordt geschetst, hoe het SBB qua uitgangspunten, qua planning en qua uitvoering daarvan te werk is gegaan en wat de effecten hiervan voor de recreatie zijn geweest.

Geconcludeerd wordt in de nota dat het beleid tot nog toe deels gefaald heeft, d.w.z. niet aan de eigen SBB-doelstellingen voldaan heeft. Bovendien wordt een groot aantal maatregelen en plannen van het SBB afgevoerd omdat ze ineffectief of zelfs schadelijk zijn voor de duinen. Voorbeelden hiervan zijn:

- het met vrachtwagens kriskras door de duinen rijden met duindoorns en hooi; dit gebeurt door een aannemer, die niet alleen stuifheilingen maar ook korstmosheilingen onder een dikke laag hooi bedekt
- het afbreken van allerlei hekken
- plannen om in het voormalige Schietterrein (zie DUIN 1978, 1/2) het meest fijnmazige padenstelsel van heel Berkheide aan te leggen, plus een "uitkijkpunt" op een kwetsbaar hoog duin, compleet met 2 of 3 trappen

De nota besluit met een serie beheersvoorstellen van de Werkgroep:

- een ingeperkte recreatiezone ring vanuit Katwijk aan Zee, die rekening houdt met de natuurlijke draagkracht van de verschillende terreingedeelten
- het scheppen van een groot "rustgebied" voor vogels en vegetatie in het zuiden en oosten van Berkheide plus enkele kleinere, eveneens afgesloten gebieden, waaronder het voormalige